

Deň pred svätorečením saleziánskeho laika Artemide Zattiho, v sobotu 8. októbra, prijal pápež František na audiencii členov saleziánskej rodiny. V Aule Pavla VI. sa v sprievode hlavného predstaveného saleziánov dona Ángela Fernández Artimeho zišla tisícka členov, nechýbali zástupcovia zo Slovenska. Svätý Otec nazval ich nového svätca „migrantom“, „príbuzným všetkých chudobných“, „saleziánom koadjutorom“ a „orodovníkom za povolania“.

O 10. hodine slávila saleziánska rodina v najväčšej vatikánskej aule svätú omšu, ktorej predsedal don Artime. Nasledovali modlitby a piesne, ako aj tri svedectvá. Zaznelo aj svedectvo o zázračnom uzdravení na príhovor bl. Artemida Zattiho, ktoré otvorilo dvere k jeho svätorečeniu.

Uzdravenia na príhovor Artemida

Zázrak sa týka uzdravenia Filipínca Renata, ktorý v auguste 2016 utrpel „ischemickú mozgovú príhodu pravého mozgu komplikovanú rozsiahlou hemoragickou léziou“. Kvôli zhoršeniu príznakov bol prijatý do nemocnice, a tam následne na jednotku intenzívnej starostlivosti. Saleziánsky koadjutor Roberto, ktorý sa dozvedel o vážnej situácii, sa už v deň jeho hospitalizácie začal modliť na príhovor bl. Artemida Zattiho.

Neurochirurgické vyšetrenie ukázalo, že je potrebná operácia, ktorú si však chudobná rodina nemohla dovoliť. Príbuzní sa preto rozhodli previezť Renata domov a umierajúci muž prijal pomazanie chorých.

Salezián Roberto vyzval príbuzných, aby sa pripojili k modlitbe a intenzívne vzývali bl. Artemida Zattiho. Dňa 24. augusta 2016 si Renato odpojil hadičku na kyslík, zavolať svojich príbuzných, že sa cíti dobre, že sa chce okúpať a najesť. Bol to človek, ktorého vzali domov, aby tam zomrel, a po niekoľkých dňoch bol opäť zdravý!

Odkaz svätca: utrpenie je chvíľa, radosť je večná

V tomto svedectve zaznelo aj posolstvo a želanie Artemida Zattiho. V roku 1908, po prvých sľuboch ako saleziánsky koadjutor, v liste svojmu otcovi Luigimu napísal:

„Nebudem tu stáť a vymenúvať milosti, o ktoré musíte prosiť, ako dobre viete. Pred vaše oči kladiem len jedno, a to, že všetci môžeme milovať Boha a slúžiť mu na tomto svete a potom sa z neho naveky tešiť na druhom svete. Ó, aké šťastie, že môžeme byť všetci spolu, bez strachu, že sa niekedy rozdelíme! ... Áno, musíte požiadať o túto milosť. A ak niekedy musíme niečo vytrpieť, trpezlivosť! ... Nájdeme svoju odmenu v raji, ak sme trpeli z lásky k nášmu drahému Ježišovi, a pamätajme, že utrpenie je chvíľkové, ale radosť je večná!“

Z príhovoru Svätého Otca: štyri črty Artemida Zattiho

Na poludnie prišiel medzi saleziánov do Auly Pavla VI. pápež František, ktorý si pri chôdzi pomáhal paličkou. Osobitne pozdravil saleziánov koadjutorov, ako aj početných saleziánskych biskupov a kardinálov. V príhovore poukázal na štyri charakteristické črty Artemida Zattiho.

Artemide bol „**migrantom**“. Svätý Otec pripomenul, ako sa saleziáni od svojho príchodu do Argentíny v roku 1875 venovali práve talianskym migrantom:

„Žiaľ, mnohí migranti stratili hodnoty viery, pretože ich pohltila práca a problémy, s ktorými sa stretli. Ale Zattiovci boli, vďaka Bohu, výnimkou. (...) Artemide vyrastal vo vynikajúcom kresťanskom prostredí a vďaka vedeniu otca Carla Cavalliho dozrel vo svojom rozhodnutí pre saleziánsky život.“

Artemide sa stal „**príbuzným všetkých chudobných**“. Ako pápež zdôraznil, zasvätil celý svoj život chorým, najmä tým najchudobnejším, opusteným a zavrhnutým:

„Na tom kúsku patagónskej zeme, kde sa odohrával život nášho blahoslaveného, sa nanovo písala jedna stránka evanjelia: Dobrý Samaritán v ňom našiel srdce, ruky a zanievanie, predovšetkým pre maličkých, chudobných, hriešnikov, tých posledných. Nemocnica sa tak stala „Otcovským hostincom“, znakom Cirkvi, ktorá chce byť bohatá na dary ľudskosti a milosti, príbýtkom prikázania lásky k Bohu a bližným, miestom zdravia ako závdavok spásy. Je to pravda, že aj toto je súčasťou saleziánskeho povolania: saleziáni sú veľkými vychovávateľmi srdca, lásky, citov, sociálneho života; veľkými vychovávateľmi srdca.“

Tretia charakteristika je „**koadjutor salezián**“. Svätý Otec František pripomenul, Artemidove slová pri odhaľovaní pamätníka saleziánskeho misionára Evasia Garroneho. Práve ten ho kedysi podnecoval k modlitbe za uzdravenie a urobenie prísľubu Panne Márii Pomocnici:

„Uveril som, lebo som z počutia vedel, že Mária Pomocnica mu viditeľným spôsobom pomohla. Sľúbil som, pretože som vždy túžil byť v niečom nápomocný bližným. A keď Boh vypočul svojho služobníka, bol som uzdravený.“

Napokon pápež František z vlastnej skúsenosti vyzdvihol Artemida Zattiho ako „**orodovníka za povolania**“:

„A tu mám osobnú skúsenosť. Keď som bol provinciálom jezuitov v Argentíne, poznal som príbeh Artemida Zattiho, čítal som jeho životopis a zveril som mu prosbu k Pánovi o sväté povolania k laickému zasvätenému životu pre Spoločnosť Ježišovu. Od chvíle, keď sme sa začali modliť na jeho príhovor, počet mladých koadjutorov výrazne vzrástol; boli vytrvalí a veľmi odhodlaní. A tak som svedčil o tejto milosti, ktorú sme dostali.“

Pápež pozdravil saleziánov zidených na svätorečenie Artemida
Zattiho

Svätý Otec poďakoval saleziánom za službu, ktorú vykonávajú, či už ako kňazi, koadjútori alebo laici a požehnal všetkých, i tých, ktorí nemohli prísť „kvôli veku, zdravotnému stavu alebo vreckovému“. Na záver prešiel na svojom invalidnom vozíku doprostred zhromaždenia, aby prítomných osobne pozdravil.

Zdroj: Vatican News, mh, jb

The post [Pápež pozdravil saleziánov zidených na svätorečenie Artemida Zattiho](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)